

چکیده

توسعه به عنوان موضوع اصلی مورد توجه دولت مردان، سیاست مداران و برنامه ریزان اقتصادی، اجتماعی قرار گرفته و پدیده تفاوت‌های منطقه ای در فرآیند توسعه ملی، یک زمینه اصلی در سیاستگذاری و برنامه ریزی توسعه به شمار می آید. توسعه منطقه ای مبنایی برای توسعه پایدار در سطوح و ابعاد مختلف محسوب می شود. نظام تخصیص منابع به ویژه ظرفیت های صنعتی، نقش مهمی در توسعه منطقه ای ایفا می نماید و یکی از اهداف اصلی توسعه توازن و ساماندهی به نظام استقرار جمعیت، آمایش صنعتی فضا از سطح ملی گرفته تا سطح ناحیه ای می باشد. هدف از پژوهش حاضر بررسی سطوح توسعه صنعتی منطقه ای در سطح استان گیلان که مشتمل بر ۱۶ شهرستان است و چگونگی توزیع امکانات صنعتی در نواحی مذکور می باشد. بدین منظور پس از بررسی و انتخاب شاخصهای مناسب و با استفاده از تکنیک تاکسونومی عددی و از طریق نرم افزار Excel به رتبه بندی توسعه صنعتی شهرستانهای مذکور در سال ۱۳۹۵ پرداخته شده است. یافته های تحقیق نشان می دهند که در رتبه بندی، شهرستانهای رشت و رودبار به علت اختلاف فاحش با میانگین، ناهمگن محسوب شده و در سطوح بالاتری از توسعه نسبت به سایر شهرستانها قرار گرفتند سپس با انجام مجدد محاسبات مشخص گردید که اکثریت آنها در سطوح پایینی از توسعه صنعتی قرار می گیرند.

واژه های کلیدی: توسعه منطقه ای، توسعه صنعتی، شاخصهای صنعتی، آنالیز تاکسونومی عددی.